

عاشورا دهمین روز ماه محرم سال هجری قمری میباشد. شهرت آن از حادثه کربلا و شهادت جان گذار امام حسین بن علی و هفتاد و دو تن از یاران و خانواده گرامی شان علیهم السلام در اوراق زرین تاریخ ثبت است اما آنچه را که منابع اسلامی نسبت به عاشورا روایت میکنند همانا روز بس بزرگ و نقطه عطف حوادث مهم و بزرگ تاریخی بشمار میرود. روایات نشان میدهد که گره اکثر حوادث سترگ تاریخ از پیدایش آدم صلی الله علیه و آله و غیره درین روز پیوند دارد.

مهمتر از همه اینکه چون پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وارد مدینه منوره شد یهودان ساکن مدینه این روز را روزه می گرفتند پیامبر پرسید اینها چرا این روز را روزه می گیرند؟ گفتند: چون خداوند جل جلاله درین روز موسی و قوم بنی اسرائیل را از سلطه استبدادی فرعون نجات داده است. یهودان به پاس شکر گذاری، این روز را روزه می گیرند، پیامبر فرمود ما نسبت به یهود به موسی علیه السلام نزدیکتریم. پس باید آنرا روزه گیریم. "عبدالله بن عباس روایت میکند که پیامبر خدا در عاشورا روزه گرفت و امر کرد تا همه آنروز را روزه گیریم". ریاض الصالحین ۴۱۹ پس روزه گرفتن عاشوراء سنت فعلی و قولی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می باشد، همچنانکه حضرت ابو قتاده رضی الله عنه روایت میکند که رسول خدا صلی الله علیه و آله از فضیلت روزه عاشوراء پرسیده شد فرمود: "گناهان سال قبل را می بخشد". حدیث دوم را مسلم روایت کرده است مرجع قبلی

روزه این روز با عظمت در زمره روزه های غیر رمضان از فضایل ویژه ای برخوردار است، این روز و روز عرفه، ایام البیض، ۱۳-۱۴ و ۱۵ مهتاب، روزهای دوشنبه و پنجشنبه، ده روز ذوالحجه و شش روز شوال همه دارای فضایل خاصی می باشند.

پس لازم است تا در تبعیت و پیروی از سنت گران بهای پیامبر صلی الله علیه و آله این روز با عظمت و میمون روزه گرفته شود.

یکی از حوادث مهم تاریخی که درین روز بوقوع پیوسته است همانا حادثه المناک کربلا و شهادت امام حسین بن علی می باشد.

این حادثه درسهایی به پیروان واقعی حسین علیه السلام بجا گذاشته است که تاریخ آنرا فراموش نمی کند.

اگر به علت قیام به شکل هویدا و آشکار دیده شود، قیام بخاطر نجات امت از منکر، و احیای سنت جدش صلی الله علیه و آله تلاش نمود، تا آنکه در دهم محرم الحرام سال ۶۱ هجری قمری در میدان کربلا با تعدادی از خانواده بزرگوارش که اطفال و کودکان در بین آنها بود جام شهادت نوشید.

این حادثه یکی از فجیع ترین حوادث تاریخ مسلمانان بشمار می رود، اما از منظر دیگر به عنوان نهضت آزادی در تاریخ آزادگان ثبت گردیده است، همه انسانهای آزاده تاریخ بدون در نظر داشت عقیده و ایمان می توانند این نهضت را الگوی خویش قرار دهند و به زندگی شان سرو سامان داده، جامعه را از فلاکت نجات دهند. بویژه پیروان مکتب حسینی که در عصر حاضر به بدترین شکل کشته می شوند، و مظلومانه به دریاها غرق می شوند، خانه و کاشانه های شان منهدم و خودشان زیر ویرانه ها جان میدهند، و دیگران بر سرنوشت آنها حکومت می کند، و همواره فقر، تنگدسی، بد امنی و زندگی فلاکت بار آنها را رنج میدهد.

امت اسلامی که از عاشورا استقبال می کند همه سرزمین های شان کربلا، و هر روز شان عاشورا است چون فرزندان و خانواده های شان حسین وار جوقه جوقه به قربانگاه استبداد و ستم جان میدهند، ما نه تنها از نهضت حسینی نتوانستیم درسی بگیریم بلکه وضعیت خود را هم نتوانستیم سرو سامان بخشیم.

رویهمرفته نهضت حسینی در سهائی در قبال دارد که باید امت اسلامی آنرا الگو قرار داده با درایت و عقلانیت تمام آنرا تعقیب نماید.

درسهای نهضت حسینی:

1- فدا کاری و جان بازی، امام حسین با قطرات خون پاکش در کربلا این پیام را نوشت که هرگاه بنیاد مکتب در مخاطر و زوال قرار داشت خموشی را ننگ دانسته با مبارزات برحق خویش راه امتداد مکتب را باید باز کرد ولو که به قیمت جان هم تمام شود، امام با بنیانگذاری نهضت خویش درسی به رهروان خود تقدیم کرد که تا دم قیامت مدرس و شاگرد خواهد داشت، زیرا شاگردان مکتب حسینی تداوم نهضت برحق آنحضرت را بالاتر از جان خود می دانند. به تعبیر قاضی عبدالقادر عوده شهید: (خون شان آتش فشانی را بر خواهد انگیخت).

2- زندگی در پرتو آزادی می زبید، نهضت حسینی آزادی و آزاد زندگی کردن را درس میدهد، زندگی در بند اسارت معنا و مفهومی نخواهد داشت، آزادی موهبت الهی است، هر مانع در و راء آن باید دور کرده شود. زندگی در بند اسارت مساوی به ذلت است. امروز که امت اسلامی در اسارت تهای مختلف بسر می برند همه از عدم آگاهی شان از فرایند بزرگ نهضت حسینی می باشد.

انسانهای آزادمنش از غیر مسلمانان در تاریخ انسانی هم در الگو قرار دادن امام حسین تن به ذلت اسارت ندادند، اگرچه باور و ایمان نداشتند، اما به عنوان آزادگان تاریخ باقی ماندند. امام حسین و یارانش در صحنه های گرم کربلا به اسارت و ذلت نی گفتند و شهادت را آزادی و عزت دانستند.

3- قبلاً هم تذکر رفت، امام برای احیای واجب امر به معروف و نهی از منکر تلاش خستگی ناپذیر نمود. هر گاهی این واجب متروک گردد نیکو کاران و بدکاران در ردیف همدیگر قرار گرفته هر دو گروه مستحق عقاب الهی می گردند بلکه بدکاران بر نیکو کاران مسلط می شود این تئوری را امام حسین علیه السلام از مدرسه گرانسنگ جد بزرگوارش علیه السلام گرفته بود.

اظهار حق در برابر زمامدار ستمگر وظیفه هر دعوتگر با جرئت است اگر زمامدار به خیر و صلاح خود و رعیت خویش بیاندیشد پیام کارگر واقع می شود و نتیجه مثبت از آن بدر می شود.

اما اگر زمامدار به لجاجت خود ادامه داد، وظیفه دعوتگر انجام شده، فردا به نزد خداوند جل جلاله مسؤولیتی نخواهد داشت.

و اگر در نهایت جام شهادت نوشید باز هم تن به ذلت نداده نهضتی را بنیان گذاری کرد، جاویدان خواهد بود.

بناءً دعوتگران مسلمان خط حسین را سرمشق خویش قرار داده از مرگ و شهادت هراس نداشته باشند.

4- تحمل، صبر و شکیبایی، نهضت حسینی بزرگترین درس در راه صبر و شکیبایی است، آنانیکه درین خط روان اند باید بدانند که راه جنت از گلها فرش نشده است، این همان تعبیر زیبایی استاد سید قطب شهید است، هر قدم آن مملو از خطرات بوده و قربانی شدن را در قبال دارد.

5- فهم و دانش، رهروان نهضت حسینی باید بدانند که با نادانی و جهل نمی شود این راه را پیمود، علم در حقیقت فانوسی است که راه برای رهرو هموار می سازد، با علم و دانش حق و باطل از هم تفکیک می گردد.

امام میدانست که چه میکند و کجا میرود آنانیکه می خواهند در خط امام روان شوند باید خود را با زیور علم و دانش آراسته ساخته بعد وارد میدان شوند، علم میتواند خوب و بد را برای انسان نشان دهد.

6- شجاعت و دلاوری، امام حسین نمونه والای از شجاعت و دلاوری بودند، ترس و جبن در وجود شان راه نداشت، آنانیکه می خواهند نهضت حسینی را الگو خویش قرار دهند باید شجاع و دلیر باشند این پیام بیشتر متوجه نیروهای شجاع و دلیر امنیتی کشورمان است. در نهایت نهضت حسینی به عنوان یکی از نهضتهای ماندگار تاریخ راه آزاد زندگی کردن را به ارمغان آورده است و امام حسین الگوی این اندیشه بزرگ در تاریخ باقی خواهد ماند، گلیم و بساط ظلم دوام و استقرار نخواهد داشت و اثری از آن نخواهد ماند.

گرامیداشت ازین نهضت نجات پخش معروف را که حسین بن علی بخاطر آن جان داد گسترش دهد. و منکر را منع نمایند، ظلمی را که حسین بخاطر آن قیام کرد تا مردودش بشمارد نباید ترویج نمود، چه ظلم بخود و ظلم به دیگران .

دست گیری از مظلوم از فرایند های نهضت حسینی بشمار می رود، حفظ سمعه و وقار را نیز میتوان از نهضت حسینی آموخت، ما که ازین نهضت یاد بود بعمل می آوریم ببینیم کردار و گفتار مان چقدر در انطباق به مکتب والای حسینی قرار دارد در غیر آن صورت حسین از ما و کردار و گفتار بیزار خواهد بود.

بناءً مراتب آتی را به احترام عاشوراء و نهضت حسینی باید مراعات نمائیم:

- گرفتن روزه، سنت است، اجر و پاداش زیادی دارد.
- از زدن سر و صورت جداً جلوگیری بعمل آید.
- نذر عبادت است، باید بخاطر خدا اجراء گردد.
- از دشنام دادن بزرگان دین مانند صحابه و تابعین و غیره خود داری صورت گیرد.
- آرامش و سکون اجتماعی را باید مراعات نمود.
- به بهای گرامی داشت و سوگواری از عاشوراء مسابقات موثر دوانی نکرده مزاحم شهروندان نگردیم.
- بلندگو های مساجد و حسینیه ها سبب مزاحمت هموطنان ما نگردد.
- برای اینکه سوگواران شکار تروریستان کینه توز نشده باشند تدابیر امنیتی جدی گرفته شده با نیروهای امنیتی خویش همکار باشیم.

- از هر نوع افراط و تفریط در گفت و کردار خویش جداً جلوگیری نمائیم از اعتدال نگذریم.

- سخنرانان محترم حین ابراز سخن مصالح علیای دینی و ملی را در نظر گرفته باعث تفرقه و اختلاف نشوند.

- کشور ما درین برهه تاریخی سخت نیازمند وحدت و یکپارچگی می باشد همه ما برای حفظ این ارزش ملی تلاش صورت گیرد.